

DECRET 39/2011, DE 29 D'ABRIL, PEL QUAL ES REGULA L'ATENCIÓ A LA DIVERSITAT I L'ORIENTACIÓ EDUCATIVA ALS CENTRES EDUCATIUS NO UNIVERSITARIS SOSTINGUTS AMB FONTS PÚBLICS¹

(BOIB núm. 67, de 5 de maig de 2011;

correcció d'errades BOIB núm. 78, de 28 de maig de 2011)

La Llei orgànica 2/2006, de 3 de maig, d'educació (LOE), exposa en el preàmbul la idea que l'educació és el mitjà més adequat perquè infants i joves construeixin la seva personalitat, desenvolupin al màxim les seves capacitats, conformin la pròpia identitat personal i configuren la comprensió de la realitat. Aquesta Llei també planteja com a repte aconseguir que tots els ciutadans puguin rebre una educació i una formació de qualitat, sense que aquest bé quedi limitat només a algunes persones o a determinats sectors socials. Per això, en el títol preliminar, posa de manifest els principis en què s'inspira el sistema educatiu, i que són, entre d'altres: la qualitat de l'educació per a tots els alumnes; l'equitat, que garanteix la igualtat de drets i d'oportunitats; la no-discriminació i la inclusió educativa; la flexibilitat per adequar l'educació a la diversitat d'aptituds, interessos, expectatives i necessitats dels alumnes; l'orientació educativa i professional dels estudiants, i la participació de la comunitat educativa en l'organització, el govern i el funcionament dels centres docents.

El títol II de la LOE fa referència als grups d'alumnes que requereixen una atenció educativa diferent de l'ordinària perquè presenten alguna necessitat específica de suport educatiu i encomana a l'Administració educativa l'establiment dels procediments i recursos necessaris per identificar aquestes necessitats tan aviat com sigui possible, així com una distribució adequada i equilibrada de l'escolarització d'aquests alumnes en centres públics i privats concertats.

Correspon també a l'Administració educativa dotar els centres dels recursos necessaris per atendre adequadament aquests alumnes. Els criteris per determinar aquestes dotacions han de ser els mateixos per als centres públics i per als privats concertats.

En la redacció d'aquest Decret s'han tingut presents una sèrie de normes no educatives materialment com a referències inspiradores i de compliment necessari, com la Llei 13/1982, de 7 d'abril, d'integració social dels minusvàlids; la Llei orgànica 5/2000, de 12 de gener, reguladora de la responsabilitat penal dels menors, desenvolupada al Reial decret 1774/2004, de 30 de juliol, pel qual s'aprova el Reglament de la Llei orgànica 5/2000, reguladora de la responsabilitat penal dels menors; la Llei 51/2003, de 2 de desembre, d'igualtat d'oportunitats, no discriminació i accessibilitat universal de les persones amb discapacitat, i la Llei 17/2006, de 13 de novembre, integral de l'atenció i dels drets de la infància i l'adolescència de les Illes Balears.

Així mateix, respecte de la normativa educativa pròpia de les Illes Balears, aquest Decret és un complement d'altres disposicions vigents, com el Decret 119/2002, de 27

¹ Aquest Decret ha estat modificat pel Decret 32/2014, de 18 de juliol, pel qual s'estableix el currículum de l'educació primària a les Illes Balears ([BOIB núm. 97, de 19 de juliol de 2014](#)), i pel Decret 34/2015, de 15 de maig, pel qual s'estableix el currículum de l'educació primària a les Illes Balears ([BOIB núm. 73, de 16 de maig de 2015](#))

de setembre, pel qual s'aprova el Reglament orgànic de les escoles públiques d'educació infantil, dels col·legis públics d'educació primària i dels col·legis públics d'educació infantil i primària; el Decret 120/2002, de 27 de setembre, pel qual s'aprova el Reglament orgànic dels instituts d'educació secundària; el Decret 67/2008, de 6 de juny, pel qual s'estableix l'ordenació general dels ensenyaments de l'educació infantil, l'educació primària i l'educació secundària, i els decrets dels currículums dels diversos ensenyaments el Decret 71/2008, de 27 de juny, que estableix el currículum de l'educació infantil; el Decret 72/2008, de 27 de juny, que estableix el currículum de l'educació primària; el Decret 73/2008, de 27 de juny, que estableix el currículum de l'educació secundària obligatòria; el Decret 82/2008, de 25 de juliol, que estableix el currículum del batxillerat, i el Decret 96/2010, de 30 de juliol, pel qual es regulen els centres integrats de formació professional dins l'àmbit de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears.

A més de la normativa curricular esmentada en el paràgraf anterior, tenen incidència en aquest Decret altres disposicions que fan referència a l'Administració educativa, com el Decret 37/2008, de 4 d'abril, pel qual s'estableix el règim d'admissió d'alumnes als centres sostinguts amb fons públics de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears, el Decret 60/2008, de 2 de maig, pel qual s'estableixen els requisits mínims dels centres de primer cicle d'educació infantil, i el Decret 131/2008, de 28 de novembre, pel qual s'estableix i regula la xarxa d'escoles infantils públiques i els serveis per a l'educació de la primera infància de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears i es crea l'Institut per a l'Educació de la Primera Infància a les Illes Balears.

La diversitat és una característica intrínseca dels grups humans. Per això, en tant que és una realitat social i educativa, ha de ser considerada en si mateixa un element enriquidor i no un factor de desigualtat. L'objectiu d'aquest Decret és establir i regular la resposta educativa a la diversitat dels alumnes sota els principis de qualitat, d'equitat, d'integració i d'inclusió, i desenvolupar un marc normatiu propi de les Illes Balears que sigui hereu d'experiències contrastades i adequat a les condicions socioculturals de les nostres illes.

Dins els grups educatius hi ha una variabilitat natural que ha de trobar una resposta educativa de qualitat al llarg de tota l'escolaritat, més enllà de la visió que associa el concepte de diversitat exclusivament a col·lectius amb peculiaritats que requereixen el diagnòstic i l'atenció de professionals especialitzats. Per això, aquest Decret estableix i regula les mesures generals, ordinàries i específiques d'atenció a la diversitat, els aspectes relatius a l'orientació educativa i a les seves actuacions, així com la regulació dels recursos humans i materials necessaris per fer efectiva l'atenció a la diversitat.

La resposta educativa adequada a tots els alumnes es concep a partir del principi d'inclusió i s'entén que únicament d'aquesta manera es garanteix el desenvolupament de tots ells, s'afavoreix l'equitat i es contribueix a una cohesió social real. L'atenció a la diversitat és una necessitat que abraça totes les etapes educatives i tots els alumnes. És a dir, es tracta de tenir en compte la diversitat dels alumnes com a principi, i no com una mesura que correspon a les necessitats d'uns quants. No obstant això, en el títol II de la LOE, dedicat a l'equitat en l'educació i a la compensació de desigualtats en l'educació, es té en compte que hi ha determinats alumnes amb necessitats específiques de suport educatiu pel fet de presentar necessitats educatives especials,

per dificultats d'aprenentatge, per altes capacitats intel·lectuals, per haver-se incorporat tard al sistema educatiu o per condicions personals o d'història escolar.

En aquest Decret s'assumeix el repte d'una educació de qualitat en igualtat d'oportunitats per a tots els alumnes, la qual cosa implica identificar-ne les necessitats tan aviat com sigui possible per tal d'iniciar de manera immediata l'atenció educativa que puguin requerir. La finalitat és que tots els alumnes puguin assolir el màxim desenvolupament de les seves capacitats personals.

Per tant, és necessari atendre la diversitat dels alumnes i contribuir de manera equitativa als nous reptes i a les dificultats que aquesta diversitat genera. Es tracta que tots els centres sostinguts amb fons públics assumeixin el seu compromís social amb l'educació, facin una escolarització sense exclusions i desenvolupin processos d'ensenyament-aprenentatge adaptats als grups i als alumnes, sempre dins els principis d'autonomia pedagògica. A canvi, tots els centres sostinguts amb fons públics han de rebre de les diverses administracions els recursos materials i humans necessaris per complir les seves tasques. Els centres han d'aportar, alhora, el seu compromís i esforç, i ho han de reflectir en el projecte educatiu de centre, que ha de recollir, en una concepció àmplia de l'atenció a la diversitat, un seguit d'actuacions educatives complexes que han d'implicar no només els alumnes i els professors, sinó també les famílies i la comunitat educativa en general.

Per atendre totes les necessitats dels alumnes, i més especialment les dels alumnes que de manera temporal o permanent presenten necessitats específiques, no són suficients els recursos de què pot disposar l'Administració educativa.

Per això, i en aplicació de l'article 72 de la LOE, al llarg d'aquest Decret es fa referència a altres administracions que també tenen responsabilitats amb infants i joves, amb la finalitat que puguin aportar, mitjançant acords, els recursos de què disposin per garantir i satisfer amb qualitat les necessitats d'aquests alumnes.

Per desenvolupar tots aquests aspectes, aquest Decret s'estructura en deu capítols. En primer lloc, el capítol I n'estableix l'objecte i l'àmbit d'aplicació. El capítol II està dedicat als principis generals que han de regir l'atenció a la diversitat, als quals s'han d'adaptar l'Administració educativa i els centres docents en qualitat d'agents directes i immediats de l'atenció a la diversitat. En aquest sentit, es destaca la importància del pla d'atenció a la diversitat per tal que cada centre adequi la intervenció educativa a les característiques i necessitats dels seus alumnes. També s'hi estableixen principis d'actuació envers l'atenció a la diversitat, referits a la formació permanent dels professors.

El capítol III està destinat a les mesures d'atenció a la diversitat orientades a respondre a les necessitats concretes dels alumnes perquè, d'acord amb les seves capacitats, puguin assolir els objectius i, si és el cas, les competències bàsiques establertes per a les diferents etapes educatives. Estableix, en primer lloc, les actuacions generals que l'Administració educativa, amb la col·laboració d'altres administracions, ha de dur a terme per garantir el compliment dels principis educatius de qualitat i d'equitat. A continuació, s'estableixen mesures ordinàries de suport, definides com a estratègies organitzatives i metodològiques, que han de possibilitar l'adequació del currículum al context sociocultural i a les característiques dels alumnes del centre; també s'hi proposen mesures específiques de suport per donar resposta a determinades necessitats després de comprovar que les mesures ordinàries previstes

no són suficients. S'hi estableixen també mesures adreçades a diverses etapes educatives, a més de mesures per a alumnes d'incorporació tardana, alumnes amb altes capacitats intel·lectuals, alumnes amb necessitats associades a una malaltia i alumnes en situació de desavantatge social.

El capítol IV tracta de les necessitats específiques de suport educatiu (NESE) i defineix els tipus d'alumnes que necessiten una intervenció educativa que transcendeixi l'atenció ordinària. S'hi regula la detecció, la identificació i la valoració de les necessitats específiques que han de dur a terme els diversos professionals, així com el seguiment de l'evolució dels alumnes.

El capítol V tracta de l'escolarització dels alumnes amb necessitats específiques de suport educatiu sota els principis de normalització, inclusió i igualtat d'oportunitats, i amb una distribució equilibrada entre els centres sostinguts amb fons públics. S'hi fa una especial referència als alumnes amb necessitats educatives especials i als alumnes d'incorporació tardana.

El capítol VI està dedicat als centres d'educació especial, que es defineixen com a centres que ofereixen ensenyament als alumnes amb necessitats educatives especials (NEE) que no poden ser ateses als centres ordinaris, i s'hi organitzen els ensenyaments que poden oferir aquests centres.

El capítol VII es dedica a les unitats educatives específiques ubicades a centres ordinaris i s'hi estableixen la definició, els destinataris i les condicions per crear-les i perquè funcionin.

El capítol VIII tracta de l'avaluació de l'aprenentatge dels alumnes amb necessitats específiques de suport educatiu, que s'ha de regir per la normativa general adaptada als programes específics o a les diverses adaptacions curriculars.

El capítol IX es dedica a l'orientació educativa i professional, i als serveis i professionals especialitzats en l'orientació. S'hi tracta l'orientació dels alumnes com una part del conjunt de l'acció educativa que té com a destinataris tant els alumnes com les famílies. S'hi estableixen els serveis d'orientació educativa com a suport als professors, als centres i a la comunitat educativa en general i com a responsables de la detecció, la identificació i la valoració de les necessitats específiques dels alumnes. En aquest capítol també es determinen l'estructura, l'organització i les funcions dels serveis d'orientació educativa.

A fi de donar una resposta educativa adequada, el capítol X regula els recursos humans i materials amb què l'Administració educativa ha de dotar els centres sostinguts amb fons públics. A més, es preveu dotar de més recursos determinats centres per raó de l'existència de projectes innovadors emmarcats en el pla d'atenció a la diversitat. També recull la possibilitat d'establir acords i convenis amb altres administracions i entitats, públiques o privades, per tal de poder disposar dels recursos humans i materials l'especificitat dels quals és necessària per garantir el dret a l'educació i l'accés al currículum.

Per tot això, a proposta del conseller d'Educació i Cultura, amb la consulta prèvia al Consell Escolar de les Illes Balears, d'acord amb el Consell Consultiu, i havent-ho considerat el Consell de Govern en la sessió de dia 29 d'abril de 2011,

DECRET

CAPÍTOL I OBJECTE I ÀMBIT D'APLICACIÓ

Article 1. Objecte

1. Aquest Decret té per objecte establir l'ordenació educativa de l'atenció a la diversitat dels alumnes i regular la resposta educativa a aquesta diversitat, així com l'estructura i l'organització de l'orientació educativa i professional.

2. L'atenció a la diversitat és el conjunt d'accions educatives que, en un sentit ampli, intenta donar resposta a les necessitats educatives de tots els alumnes.

3. Les accions educatives d'atenció a la diversitat tenen per finalitat adaptar el procés educatiu a tots els alumnes per aconseguir l'èxit escolar i l'eliminació de les barreres a l'aprenentatge i a la participació.

Article 2. Àmbit d'aplicació

Aquest Decret és d'aplicació als centres docents no universitaris sostinguts amb fons públics de l'àmbit territorial de les Illes Balears.

CAPÍTOL II PRINCIPIIS GENERALS

Article 3. Criteris d'actuació

1. Tots els alumnes, amb independència de les seves especificitats individuals o de caràcter social, tenen dret a una educació adequada a les seves necessitats i característiques. Les mesures d'atenció a la diversitat han d'orientar-se a donar resposta a les necessitats educatives dels alumnes perquè puguin assolir els objectius i, si és el cas, les competències bàsiques de les diverses etapes educatives, i en cap cas poden suposar cap discriminació que dificulti aquest assoliment i la titulació corresponent.

2. L'atenció a la diversitat s'ha de regir pels principis de qualitat, equitat, igualtat d'oportunitats, normalització, integració i inclusió i igualtat entre dones i homes, i ha de garantir l'accessibilitat universal i la cooperació de la comunitat educativa.

3. L'actuació educativa, amb referència a l'atenció a la diversitat:

- a) Ha d'afavorir la inclusió escolar i social. Les actuacions han de tenir com a referents essencials la necessària normalització de les diferències en el context de l'aula i del centre, el respecte a aquestes diferències i l'èmfasi en la superació dels obstacles.
- b) Ha d'inserir-se en l'organització del centre. La resposta educativa a les necessitats dels alumnes requereix una flexibilitat en la proposta de modalitats organitzatives.
- c) Ha d'estar inclosa en el currículum. A l'hora de desenvolupar el currículum, els centres han d'afavorir el tractament de la diversitat i han de tenir present la pluralitat que s'aprecia a l'aula.

- d) S'ha de basar en la reflexió conjunta i en la col·laboració entre els professors i entre aquests i les famílies.
- e) Ha d'integrar els recursos que li ofereix l'entorn i al mateix temps ha d'obrir-se i oferir-se a les institucions, famílies i associacions per enriquir-se mútuament.

4. La Direcció General d'Innovació i Formació del Professorat ha d'establir els procediments i els recursos necessaris per identificar les necessitats específiques dels alumnes tan aviat com sigui possible i amb l'ajut de personal amb la qualificació adequada. Així mateix, ha de facilitar la coordinació de tots els professionals que intervinguin en l'atenció als alumnes. L'atenció integral als alumnes amb necessitats específiques de suport educatiu s'ha d'iniciar des del mateix moment en què aquesta necessitat sigui identificada, amb independència de l'edat de l'alumne, i s'ha de regir pels principis de normalització i d'inclusió.

5. La Direcció General de Planificació i Centres ha d'escolaritzar els alumnes amb necessitats específiques de suport educatiu que s'incorporen al nostre sistema educatiu distribuint-los de forma equilibrada entre els centres sostinguts amb fons públics de cada zona.

6. La Direcció General de Planificació i Centres ha d'adoptar mesures singulars als centres o a les zones geogràfiques en què sigui necessària una intervenció educativa compensatòria.

7. Quan la resposta educativa a les necessitats específiques de determinats alumnes sobrepassi l'àmbit de la Conselleria d'Educació i Cultura, el conseller ha de promoure l'establiment d'acords amb les conselleries o administracions públiques competents, com també amb les entitats privades i associacions sense ànim de lucre, amb la finalitat de dotar els centres dels recursos humans i materials adients i afavorir la inclusió educativa i la inserció sociolaboral.

8. La Conselleria d'Educació i Cultura ha d'afavorir la col·laboració de les associacions, federacions i confederacions de pares i mares que potenciïn la realització de projectes destinats a la integració social en general i dels alumnes amb necessitats específiques de suport educatiu en particular, així com altres projectes que promoguin actituds de respecte envers la diversitat.

Article 4. L'atenció a la diversitat als centres docents

1. Els centres docents són els agents directes i immediats de l'atenció a la diversitat. Aquests, amb l'objectiu d'aconseguir que els alumnes arribin a assolir els objectius i les competències bàsiques de les diverses etapes educatives, han de dur a terme les actuacions següents:

- a) Adoptar les mesures generals d'atenció a la diversitat per facilitar l'accés i la permanència dels alumnes al sistema educatiu.
- b) Seleccionar les mesures ordinàries de suport per proporcionar una atenció adequada a la diversitat dels alumnes.
- c) Decidir les mesures específiques de suport per oferir una resposta educativa adequada als alumnes que presenten necessitats específiques de suport educatiu amb l'objectiu d'assolir el màxim desenvolupament possible de les seves capacitats.
- d) Distribuir els alumnes en els grups ordinaris, o en qualsevol altre tipus d'agrupament, segons criteris d'heterogeneïtat.

2. Les mesures a què fa referència el punt anterior s'han de dur a terme des de la corresponsabilitat, la col·laboració i la cooperació entre els diferents professionals del centre i els agents externs que participen en el procés educatiu.

D'aquesta manera és possible detectar i atendre les necessitats dels alumnes de forma integral i coordinada, elaborar materials específics adaptats i fer el seguiment i l'avaluació corresponents.

3. Els centres han de proporcionar a les famílies assessorament individualitzat adequat, així com la informació necessària per ajudar-les en l'educació dels fills. L'assessorament i la informació s'han d'adequar a les característiques dels interlocutors. La Direcció General d'Innovació i Formació del Professorat ha de proporcionar l'assessorament tècnic que pugui ser necessari per dur a terme aquestes actuacions.

4. Els centres han de proporcionar als alumnes informació de les mesures organitzatives i curriculars que s'adoptin per a l'atenció individualitzada abans d'aplicar-les i de manera adequada a les seves característiques, edat i maduresa. També s'ha de proporcionar aquesta informació a les famílies o als tutors legals.

5. Amb caràcter general, els alumnes amb necessitats específiques de suport educatiu han de participar amb el seu grup de referència en el conjunt d'activitats del centre educatiu.

Article 5. El pla d'atenció a la diversitat

1. Tots els criteris especificats en l'article 3 han de guiar el contingut del pla d'atenció a la diversitat que cada centre ha d'elaborar dins el marc del projecte educatiu de centre.

2. El pla d'atenció a la diversitat té com a finalitat adequar la intervenció educativa a les característiques i necessitats de tots els alumnes. L'elaboració del pla correspon a l'equip directiu, amb l'assessorament dels coordinadors de cicles o dels caps de departament i amb la col·laboració del servei d'orientació educativa. Correspon aprovar-lo al claustre de professors, a proposta de la comissió de coordinació pedagògica.

3. Aquest pla ha d'incloure, com a mínim, els aspectes següents:

- a) Resum valoratiu de les característiques del centre i del seu entorn per a la detecció de necessitats.
- b) Determinació d'objectius.
- c) Mesures ordinàries de suport i mesures específiques de suport que es determinin.
- d) Organització dels recursos humans i materials per desenvolupar les mesures d'atenció a la diversitat.
- e) Principis i organització de l'acció tutorial.
- f) Pla d'acolliment per facilitar la integració dels alumnes que s'incorporin al centre procedents d'altres centres docents o d'altres països o que s'escolaritzin per primera vegada.
- g) Organització de la detecció, la identificació i la valoració de les necessitats, així com del seguiment de l'evolució dels alumnes amb necessitats específiques de suport educatiu.
- h) Avaluació i seguiment del pla.

4. També s'hi poden incloure altres mesures específiques de suport no esmentades en aquest Decret. La Direcció General d'Innovació i Formació del Professorat ha d'autoritzar aquestes mesures sempre que no signifiquin discriminació ni segregació; que s'hagin acordat prèviament al claustre i tinguin el vistiplau de l'inspector educatiu corresponent.

Article 6. Formació del professorat

1. La Conselleria d'Educació i Cultura ha de garantir en la formació inicial dels professors una capacitat i uns coneixements apropiats perquè desenvolupin la seva tasca professional segons els principis d'actuació de l'atenció a la diversitat.

2. La Direcció General d'Innovació i Formació del Professorat ha d'incloure en els plans anuals de formació permanent dels professors activitats formatives adreçades a la investigació, la preparació o la millora de l'atenció a la diversitat. També s'ha de tenir en compte l'atenció a la diversitat en totes les activitats de formació permanent dels professors.

3. La Direcció General d'Innovació i Formació del Professorat, mitjançant les convocatòries oportunes, ha de promoure publicacions i investigacions per avançar en l'enfocament inclusiu del tractament de la diversitat.

CAPÍTOL III MESURES D'ATENCIÓ A LA DIVERSITAT

Article 7. Actuacions generals

Són actuacions generals per a l'atenció a la diversitat totes les mesures que la Conselleria d'Educació i Cultura planifica i duu a terme per garantir el compliment dels principis educatius de qualitat i equitat.

Són actuacions generals per a l'atenció a la diversitat:

- a) Les mesures que possibilitin la igualtat d'oportunitats per a tots els alumnes.
- b) Les mesures que facilitin l'accés i la permanència dels alumnes al sistema educatiu. S'hi inclouen les que faciliten la prevenció, la detecció i el tractament de l'absentisme a l'ensenyament obligatori.
- c) La distribució equilibrada dels alumnes amb necessitats específiques de suport educatiu entre tots els centres sostinguts amb fons públics.
- d) Les mesures per garantir l'adequació física i tecnològica dels centres, de manera que no hi hagi cap barrera d'accessibilitat.
- e) Els programes i les iniciatives que fomentin l'escolarització primerenca de tots els alumnes que la sol·licitin, sense diferències d'origen geogràfic ni econòmic ni per característiques personals.
- f) Les mesures d'ajuda per accedir als serveis complementaris, de manera que l'accés a l'escolarització sigui universal, sense impediments de tipus geogràfic, econòmic, cultural ni per condicions personals.
- g) Els programes que fomentin la participació als centres d'agents especialitzats en actuacions de caràcter socioeducatiu.
- h) Les mesures de suport tècnic i els equipaments específics per garantir l'accés al currículum dels alumnes amb necessitats específiques de suport educatiu.

- i) L'articulació de programes i mesures específiques de suport i la provisió dels centres dels recursos i els mitjans necessaris per a l'atenció integral dels alumnes.
- j) Els programes de millora de la convivència en l'àmbit escolar.
- k) L'impuls de programes generals per a la transició adequada a la vida adulta.
- l) El desenvolupament de mesures d'atenció educativa per als alumnes en edat d'escolarització obligatòria que, per raons de mobilitat permanent dins el territori espanyol o en altres països, no puguin assistir regularment a un mateix centre escolar.

Article 8. Mesures generals de suport

El centre ha d'articular les mesures generals d'atenció a la diversitat, és a dir, totes les accions i estratègies que posa en funcionament i que faciliten:

- a) L'accessibilitat i la participació dels alumnes en el procés d'aprenentatge, garantint-los l'atenció educativa i amb els principis de no-discriminació i d'inclusió com a valors fonamentals.
- b) La permanència dels alumnes en el sistema educatiu.
- c) L'optimització i la flexibilització dels recursos i l'aplicació de les mesures de suport necessàries.
- d) La coordinació interna i externa, l'adopció d'iniciatives de caràcter socioeducatiu, amb la participació de professionals que donin una visió més àmplia de la comunitat escolar, i les accions orientades a la col·laboració del centre amb el seu entorn i amb les famílies, amb especial atenció a les famílies dels alumnes en situació de risc d'exclusió social o d'abandonament escolar.
- e) El reforç de l'acció tutorial i orientadora.

Article 9. Mesures ordinàries de suport

1. Són mesures ordinàries de suport les estratègies organitzatives i metodològiques que possibiliten l'adequació del currículum al context sociocultural del centre i a les característiques dels alumnes, amb l'objectiu d'eliminar barreres a l'aprenentatge i fomentar la participació.

2. Les mesures ordinàries de suport tenen com a finalitat proporcionar una atenció adequada a cada alumne per tal que assoleixi els objectius i, si és el cas, les competències bàsiques de cada etapa.

3. La decisió d'adoptar una o unes determinades mesures ordinàries de suport en un grup o en un alumne correspon a l'equip docent, juntament amb el cap d'estudis, amb l'assessorament, si cal, del servei d'orientació educativa.

4. Els centres docents han de dur a terme adaptacions curriculars (AC) quan sigui necessari, a fi de facilitar l'accessibilitat al currículum i atendre les necessitats de tots els alumnes. Es consideren mesures ordinàries les següents:

- a) Les adaptacions curriculars no significatives, que són les modificacions dels elements del currículum que no afecten el grau de consecució dels objectius generals ni de les competències bàsiques.
- b) Les adaptacions d'accés al currículum, que són les modificacions que faciliten i possibiliten el desenvolupament curricular i que es refereixen als elements organitzatius, als recursos de tot tipus i a l'optimització d'aquests.

5. Els referents de l'adaptació curricular són els objectius generals i les competències bàsiques de l'etapa. És responsabilitat de l'equip docent elaborar-la, aplicar-la, fer-ne el seguiment i avaluar-la sota la coordinació del tutor. En determinats casos es pot recórrer a l'assessorament específic del servei d'orientació.

6. Correspon als equips de cicle i als departaments didàctics, sota la coordinació dels caps d'estudis i amb l'assessorament dels serveis d'orientació, proposar i adoptar models, instruments i materials per dur a terme i desenvolupar les AC de qualsevol tipus.

7. A més de les adaptacions curriculars, els centres docents, en la planificació de l'atenció a la diversitat, han d'adoptar com a mesures els agrupaments flexibles, el suport en grups ordinaris, els desdoblaments de grup, les mesures de reforç i altres programes de tractament personalitzat per als alumnes amb necessitats específiques de suport educatiu, entre altres, d'acord amb l'article 4.1.d d'aquest Decret.

8. A l'etapa d'educació secundària obligatòria, són mesures ordinàries de suport els programes que condueixen a l'obtenció del títol de graduat en educació secundària obligatòria o els que proporcionen una capacitació professional.

9. Als ensenyaments reglats postobligatoris i als de règim especial s'han de preveure les adaptacions d'accés i les adaptacions curriculars no significatives per a tots els alumnes, a fi que puguin obtenir la titulació corresponent.

Article 10. Mesures específiques de suport

1. Són les actuacions i els programes adreçats a donar resposta a les necessitats específiques de suport educatiu a les quals es refereix l'article 19 d'aquest Decret, després de comprovar que no són suficients les mesures ordinàries previstes.

2. Les mesures específiques de suport s'entenen com a respostes als alumnes personalitzades. D'aquestes mesures, se n'ha d'informar les famílies o els tutors legals i se n'ha de deixar constància escrita.

3. El servei d'orientació educativa ha d'oferir assessorament a l'hora de dissenyar mesures i programes específics de suport, sota la coordinació del tutor, i ha de col·laborar amb l'equip docent i el personal de suport per desenvolupar-los i avaluar-los.

4. L'aplicació de mesures específiques no exclou l'aplicació de mesures ordinàries quan siguin necessàries. Cal donar les respostes educatives més adients a cada situació i a cada moment i evitar associar necessitats específiques a determinades mesures o a l'inrevés.

5. La permanència durant un curs més a l'etapa d'educació infantil es considerarà una mesura específica de suport per a alumnes amb necessitats educatives especials en els termes que marca la normativa vigent.

6. La Direcció General d'Innovació i Formació del Professorat ha de regular la implantació de programes socioeducatius destinats als alumnes en situació de risc personal o social, amb mesures de protecció o de reforma, o destinats als alumnes per als quals resultin insuficients les diferents mesures d'atenció a la diversitat adoptades. Aquests programes poden suposar una escolarització compartida entre els centres ordinaris i altres institucions i/o entitats, amb les quals es podran establir protocols de col·laboració.

Article 11. Adaptacions curriculars significatives

1. Són adaptacions curriculars significatives (ACS) les que s'aparten de manera substancial o significativa dels elements del currículum i afecten el grau de consecució dels objectius establerts per a cada etapa i, si és el cas, de les competències bàsiques. Les adaptacions curriculars significatives es consideren una mesura específica de suport.

2. La Direcció General d'Innovació i Formació del Professorat ha de regular els criteris i procediments per dur a terme les adaptacions curriculars significatives.

3. Les adaptacions curriculars significatives es poden aplicar als alumnes amb necessitats educatives especials a l'educació infantil i a l'educació bàsica.

4. A l'educació bàsica també es poden aplicar adaptacions curriculars significatives, de manera temporal, als alumnes d'incorporació tardana en el cas que desconeguin les dues llengües oficials, i/o als alumnes amb un desfasament curricular de dos cursos o més i un nivell de competència que no els permeti assolir els objectius de l'etapa. Aquestes adaptacions els han de permetre accedir al currículum.

5. El servei d'orientació educativa del centre ha de determinar la decisió d'aplicar una ACS, després de fer una avaluació psicopedagògica de l'alumne amb la col·laboració dels professors. En el cas d'alumnes d'incorporació tardana, la decisió d'aplicar una ACS s'ha de basar en l'avaluació inicial. En aquest darrer cas, l'ACS ha de tenir una durada limitada.

6. Quan s'adopta la mesura de fer adaptacions curriculars significatives, les famílies o els tutors legals han d'estar informats sempre de l'abast d'aquesta mesura, especialment en els canvis d'etapa i de centre, de la qual cosa s'ha de deixar constància escrita.

7. Les ACS s'han de concretar en la programació didàctica i s'han de reflectir en un document específic que ha de formar part de l'expedient acadèmic de l'alumne.

Article 12. Mesures en l'àmbit de la formació professional i els ensenyaments de règim especial

1. En l'àmbit de la formació professional, l'ensenyament i l'avaluació dels alumnes amb necessitats específiques de suport educatiu s'han de fer amb metodologies inclusives i adaptades a les característiques d'aquests alumnes. A aquest efecte, els centres han de disposar de mesures i instruments de suport i de reforç per assessorar i orientar l'alumne.

2. Als cicles formatius, cada família professional ha de dedicar un temps setmanal de l'horari lectiu d'un professor a tasques de suport a alumnes que en necessitin per reforçar l'assoliment de les capacitats terminals, dels continguts, de la terminologia específica i d'altres aspectes d'aquests ensenyaments.

3. Les proves d'accés als cicles formatius de formació professional i les proves d'accés de caràcter general als ensenyaments de règim especial s'han d'adaptar quan l'alumne acrediti necessitats educatives especials o dificultats específiques d'aprenentatge.

4. S'han d'aplicar les mesures ordinàries de suport recollides en l'article 9 d'aquest Decret als alumnes amb necessitats específiques de suport educatiu matriculats a cicles formatius o a ensenyaments de règim especial, a fi que aquests alumnes puguin

obtenir la titulació de l'especialitat corresponent o les certificacions necessàries per accedir al món laboral amb una formació adequada.

5. S'ha d'organitzar un itinerari formatiu per als alumnes amb necessitats educatives especials que prevegi el temps necessari per assolir els objectius dels ensenyaments que cursin i les possibles ajudes necessàries. Aquestes ajudes han de fer referència al suport d'especialistes en el procés d'ensenyament-aprenentatge i en el procés d'inserció sociolaboral quan sigui el cas.

Article 13. Mesures a batxillerat

1. En l'article 21 del Decret 82/2008, que estableix l'estructura i el currículum de batxillerat a les Illes Balears, es determina que la Conselleria d'Educació i Cultura pot autoritzar l'exempció total o parcial de determinades matèries de batxillerat, entre altres mesures d'atenció a la diversitat. A més, la Conselleria d'Educació i Cultura pot autoritzar, amb una sol·licitud prèvia, que determinats alumnes puguin flexibilitzar la durada d'un curs, de manera que es pugui fer en dos anys escolars.

2. El conseller d'Educació i Cultura ha de regular els criteris i els procediments per sol·licitar i autoritzar les mesures previstes en aquest article.

Article 14. Mesures adreçades als alumnes d'incorporació tardana al sistema educatiu

1. S'entén per alumne d'incorporació tardana el que:

- a) Procedeix d'altres països i s'incorpora al sistema educatiu de les Illes Balears.
- b) Procedeix d'altres comunitats autònomes i desconeix la llengua catalana.

2. Els centres han d'adoptar mesures d'acolliment i d'adaptació per als alumnes que s'incorporin en qualsevol moment a qualsevol etapa educativa, obligatòria i no obligatòria, per tal que assoleixin tan aviat com sigui possible la competència lingüística que els permeti aprofitar el currículum propi del curs al qual estan adscrits.

3. La Direcció General d'Innovació i Formació del Professorat ha de promoure el disseny d'actuacions per atendre els alumnes d'incorporació tardana en qualsevol de les etapes obligatòries i no obligatòries, amb la finalitat que aquests alumnes puguin assolir els objectius de les diferents àrees o matèries sense els impediments ocasionats pel desconeixement de les llengües d'aprenentatge. Igualment, aquestes actuacions han d'incloure el coneixement de les característiques culturals, lingüístiques i històriques de les Illes Balears.

4. L'atenció als alumnes d'incorporació tardana s'ha de dur a terme sempre dins el grup de referència. Quan de manera excepcional això no sigui possible, les mesures que s'estableixin tindran una durada limitada en el temps i serà indispensable fer un tractament globalitzat de les àrees o matèries.

5. Les mesures d'atenció específica per als alumnes d'incorporació tardana han de tenir en compte les circumstàncies personals que han originat aquesta situació, les dificultats que comporta la incorporació al context social, cultural i escolar de la societat d'acolliment, i la repercussió que se'n deriva per al desenvolupament personal i l'aprenentatge.

Article 15. Mesures adreçades als alumnes amb altes capacitats intel·lectuals

1. D'acord amb l'article 76 de la Llei orgànica 2/2006, de 3 de maig, d'educació, la Direcció General d'Innovació i Formació del Professorat ha de promoure programes per detectar alumnes amb altes capacitats intel·lectuals i valorar-ne les necessitats tan aviat com sigui possible. Així mateix, ha d'establir les directrius d'intervenció adequades.

2. Els centres amb alumnes amb necessitats específiques de suport educatiu associades a altes capacitats han d'adoptar estratègies metodològiques i d'ensenyament-aprenentatge per ampliar i enriquir els continguts i les activitats, així com altres mesures específiques adequades a cada situació. Aquestes mesures poden ser de caràcter ordinari o específic d'ampliació curricular.

3. Una altra mesura específica de suport és la flexibilització de la durada de l'educació bàsica i dels ensenyaments postobligatoris en determinats casos. El conseller d'Educació i Cultura, mitjançant l'ordre corresponent, ha de determinar els criteris i els procediments per a aquesta flexibilització.

Article 16. Alumnes amb necessitats associades a una malaltia

1. S'entén per alumnes amb necessitats associades a una malaltia els que es troben en alguna de les situacions següents:

- a) Impossibilitat d'assistir al centre educatiu pel fet de trobar-se hospitalitzats.
- b) Impossibilitat d'assistir al centre educatiu per prescripció facultativa.
- c) Assistència intermitent al centre per causes de salut.

2. La Conselleria d'Educació i Cultura, juntament amb la Conselleria de Salut i Consum, ha de facilitar l'atenció educativa als alumnes d'educació bàsica que, per poder assistir al centre escolar, necessitin una atenció personalitzada de caràcter sanitari.

3. Els alumnes als quals es refereix el punt 1 d'aquest article, independentment de l'etapa o l'ensenyament reglat que cursin, poden sol·licitar una autorització per flexibilitzar la durada d'un curs, a fi de poder-lo fer en dos anys escolars. De la mateixa manera, en el seu cas es pot aplicar una flexibilització horària per tal de reduir la jornada escolar. La Direcció General d'Administració, Ordenació i Inspecció Educatives ha de regular els criteris i els procediments per aplicar aquest punt.

Article 17. Atenció educativa hospitalària i domiciliària

1. Els alumnes en edat d'escolarització obligatòria amb necessitats específiques de suport educatiu derivades d'hospitalització que no puguin assistir de manera continuada al seu centre educatiu podran rebre atenció educativa en el context hospitalari en els termes establerts per la Direcció General d'Innovació i Formació del Professorat.

2. Els alumnes en edat d'escolarització obligatòria amb necessitats específiques de suport educatiu per motius de salut que, per prescripció facultativa, han de romandre al seu domicili sense poder assistir al centre educatiu podran rebre atenció educativa al mateix domicili en els termes establerts per la Direcció General d'Innovació i Formació del Professorat.

3. L'atenció educativa als alumnes hospitalitzats o que han de romandre al seu domicili ha de tenir com a objectiu que assoleixin el nivell de competències bàsiques i

els objectius establerts per a les diferents etapes, però també ha de contribuir al seu desenvolupament personal.

4. Els alumnes hospitalitzats o que, per prescripció facultativa, han de romandre al seu domicili continuen sent alumnes del seu centre de referència a tots els efectes, motiu pel qual el centre s'ha de coordinar amb el personal docent educatiu que dugui a terme l'atenció educativa domiciliària o hospitalària.

5. La Conselleria d'Educació i Cultura i la Conselleria de Salut i Consum han de fer possible, mitjançant la signatura d'acords i convenis, la creació i el manteniment d'aules hospitalàries als centres hospitalaris sostinguts amb fons públics que mantinguin regularment hospitalitzats alumnes en edat d'escolarització obligatòria. Així mateix, i en les mateixes condicions, es pot concertar el funcionament d'aules hospitalàries a institucions hospitalàries de titularitat privada.

6. La Direcció General de Personal Docent, a proposta de la Direcció General d'Innovació i Formació del Professorat, ha de dotar les aules hospitalàries de professors amb la titulació adient per atendre els alumnes hospitalitzats en edat d'escolarització obligatòria. El personal docent de l'aula hospitalària s'ha de coordinar amb els professors del centre de referència de l'alumne, com també amb els professionals sanitaris que l'atenen.

7. La Direcció General d'Innovació i Formació del Professorat és l'encarregada d'assegurar una coordinació adequada entre el personal docent, els facultatius i el centre de referència de l'alumne.

8. La Conselleria de Salut i Consum és l'encarregada d'habilitar els espais per ubicar-hi les aules hospitalàries i dotar-los d'instal·lacions adequades i suficients, a fi de garantir una atenció correcta d'aquests alumnes.

9. La Direcció General d'Innovació i Formació del Professorat ha de garantir la continuïtat del procés educatiu dels alumnes que, per prescripció facultativa, han de romandre al seu domicili i ha d'establir els serveis específics necessaris per aconseguir-ho i els criteris d'intervenció del personal docent que ha de desenvolupar el servei.

10. Els centres educatius han d'informar de l'existència i les característiques de l'atenció educativa domiciliària a les famílies o els tutors dels alumnes que en necessitin, amb la finalitat de coordinar-ne la demanda i el desenvolupament.

11. La família de l'alumne beneficiari de l'atenció educativa domiciliària ha de facilitar l'espai necessari i les condicions adequades per poder dur a terme l'atenció educativa i ha de garantir la presència d'un adult al domicili mentre aquesta es duu a terme.

Article 18. Alumnes en situació de desavantatge social

1. Els alumnes sotmesos a mesures judicials de protecció o de reforma s'han d'atenir a la normativa vigent en matèria d'escolarització. Així i tot, es podran beneficiar de la mesura d'escolarització compartida en funció de cada cas.

2. La Conselleria d'Educació i Cultura, la Conselleria d'Afers Socials, Promoció i Immigració i els consells insulars han de possibilitar la creació i la dotació d'unitats escolars als centres d'acolliment temporal i als centres socioeducatius de reforma o similars amb professors que tinguin la titulació adient per impartir l'educació bàsica, a fi d'assegurar l'accés i la permanència d'aquests alumnes al sistema educatiu. També han de proporcionar instruments d'actuació i de coordinació amb els centres on estan

matriculats els alumnes, a fi d'aconseguir un procés d'ensenyament-aprenentatge adequat a la consecució dels objectius i, si és el cas, de les competències bàsiques de l'etapa corresponent, així com una reincorporació en condicions òptimes dels alumnes als centres ordinaris.

CAPÍTOL IV **NECESSITATS ESPECÍFIQUES DE SUPORT EDUCATIU**

Article 19. Alumnes amb necessitats específiques de suport educatiu

D'acord amb l'article 13 del Decret 67/2008, es consideren alumnes amb necessitats específiques de suport educatiu els que requereixen una intervenció educativa que transcendeix l'atenció ordinària perquè presenten:

- a) Necessitats educatives especials derivades d'una discapacitat, de trastorns greus de conducta o emocionals o de trastorns generalitzats de desenvolupament que requereixen, durant un període d'escolarització o durant tota l'escolarització, determinats suports i atencions educatives específiques.
- b) Dificultats específiques d'aprenentatge causades per trastorns de l'aprenentatge, trastorns per dèficit d'atenció amb hiperactivitat o sense i trastorns greus del llenguatge oral.
- c) Altes capacitats intel·lectuals.
- d) Un desfasament curricular de dos cursos o més per condicions personals greus de salut o derivades de factors socials, econòmics, culturals, geogràfics o ètnics.
- e) Una incorporació tardana al sistema educatiu.

Article 20. Avaluació psicopedagògica: detecció, identificació i valoració de les necessitats específiques de suport educatiu

1. La Conselleria d'Educació i Cultura ha d'establir els procediments i recursos necessaris, amb personal amb la qualificació adequada, per detectar, identificar i valorar tan aviat com sigui possible les necessitats educatives específiques dels alumnes, amb l'objectiu d'iniciar amb caràcter immediat la intervenció educativa més adequada a partir de l'anàlisi i de les propostes d'eliminació de les barreres a l'aprenentatge i la participació.

2. La detecció de possibles necessitats educatives correspon als equips docents, sota la coordinació del tutor del grup. Per dur-la a terme han de recollir, analitzar i valorar informació rellevant sobre els diferents elements que intervenen en el procés d'ensenyament-aprenentatge i sobre l'alumne i el seu context familiar.

3. Per acomplir aquesta tasca han de disposar d'orientacions, indicadors i programes elaborats en equip pel personal de suport i pels serveis d'orientació, i han de seguir les instruccions establertes per la Direcció General d'Innovació i Formació del Professorat.

4. Paral·lelament a la detecció de necessitats, l'equip docent, coordinat pel professor tutor, ha d'iniciar la resposta educativa, la qual s'ha d'anar adaptant segons el procés de confirmació o d'avaluació psicopedagògica.

5. Les necessitats educatives detectades en cada alumne s'han d'atendre mitjançant les mesures ordinàries de suport especificades en l'article 9. En els casos en

què aquestes mesures no siguin suficients, s'ha de continuar analitzant i investigant, a fi d'identificar i valorar les mesures específiques que puguin ser més adequades.

6. Els professors de suport han d'identificar i valorar les necessitats específiques de suport educatiu, sota la coordinació dels serveis d'orientació i amb la corresponsabilitat de l'equip docent. En determinats casos, i quan els protocols així ho determinin, disposaran de la col·laboració dels serveis de salut i d'altres serveis externs que siguin necessaris.

7. Els informes clínics o d'altre tipus aportats per les famílies que siguin externs al centre i als serveis d'orientació educativa tindran un caràcter informatiu i complementari. Constituiran un element més a tenir en compte en el procés d'avaluació psicopedagògica.

8. Quan s'identifiquin necessitats específiques de suport educatiu s'ha d'elaborar un informe individual, que s'ha d'incorporar a l'expedient acadèmic de l'alumne. El responsable de redactar aquest informe és el tutor, excepte en la situació especificada en el punt 9 d'aquest article, el qual tindrà l'assessorament de l'equip docent i dels serveis d'orientació.

9. Els serveis d'orientació educativa han d'aprofundir i concloure el procés d'avaluació psicopedagògica quan es determinin necessitats específiques de suport educatiu derivades de necessitats educatives especials o d'altres capacitats o quan s'hagin d'aplicar mesures específiques d'atenció a la diversitat.

10. El resultat i les conclusions de l'avaluació psicopedagògica s'han de reflectir en un informe psicopedagògic en què s'han d'identificar les capacitats i les necessitats educatives especials de l'alumne i s'ha de justificar la proposta de les mesures educatives adequades. Si escau, també s'ha d'emetre un dictamen d'escolarització.

11. Quan s'identifiquin necessitats específiques de suport educatiu, l'equip docent, amb la col·laboració del servei d'orientació, ha de dissenyar la resposta educativa més adequada, que ha d'incloure les mesures ordinàries i/o específiques més indicades en cada cas i el menys significatives possible. Aquestes mesures, que ha de posar en pràctica l'equip docent, s'han d'anar revisant i adequant mitjançant el procés de seguiment de l'evolució del alumnes.

12. Correspon al professor de cada una de les àrees o matèries, amb la col·laboració del personal de suport i sota les orientacions del servei d'orientació educativa, programar i aplicar les adaptacions curriculars i enriquir-les quan aquestes siguin les mesures pertinents.

13. Correspon a l'orientador educatiu, a partir de les conclusions de l'informe psicopedagògic, proposar la modalitat d'escolarització i reflectir-la en el dictamen. En el dictamen d'escolarització hi ha de constar l'opinió dels pares o dels tutors legals.

14. Quan la Direcció General d'Innovació i Formació del Professorat ho consideri oportú, complementarà la informació del dictamen d'escolarització i, si escau, demanarà a l'orientador tota la informació addicional pertinent. Igualment, podrà sol·licitar la intervenció i el dictamen d'un segon orientador educatiu.

15. En cas de disconformitat en el dictamen d'escolarització entre els criteris tècnics i l'opinió de la família, el director general d'Innovació i Formació del Professorat dictarà resolució segons criteris tècnics i sempre en benefici del menor.

16. El conseller d'Educació i Cultura ha de regular l'elaboració, el contingut i la tramitació de l'informe psicopedagògic i del dictamen d'escolarització.

Article 21. Seguiment de l'evolució dels alumnes

1. Els centres docents han d'establir el procediment per fer el seguiment dels progressos de tots els alumnes en els aspectes curriculars, socials i afectius, a fi de detectar necessitats educatives tan aviat com sigui possible. A aquest fi, poden disposar de l'assessorament i la col·laboració dels serveis d'orientació educativa.

2. Totes les mesures de suport adoptades, ordinàries i específiques, que l'equip docent posi en pràctica, s'han d'anar revisant i adequant mitjançant el procés de seguiment de l'evolució dels alumnes.

3. De la mateixa manera, ha de quedar constància de totes les mesures ordinàries i específiques que és necessari aplicar en cada cas, per tal de garantir-ne la continuïtat, si escau, al llarg de tota l'escolaritat. Els centres educatius han d'arbitrar el procediment per dur-ho a terme. En el cas de trasllat de l'alumne, aquestes mesures s'han de reflectir en l'informe personal per trasllat o en l'informe d'aprenentatge preceptiu quan l'alumne passa a l'etapa de secundària.

CAPÍTOL V ESCOLARITZACIÓ D'ALUMNES AMB NECESSITATS ESPECÍFIQUES DE SUPORT EDUCATIU

Article 22. Criteris generals

1. L'admissió d'alumnes amb necessitats específiques de suport educatiu s'ha d'atenir al procediment i al calendari establerts amb caràcter general per a tots els alumnes i s'ha de regular a tots els efectes per la normativa vigent.

2. Correspon a la Conselleria d'Educació i Cultura garantir l'escolarització més adequada d'aquests alumnes i assegurar la participació de les seves famílies o tutors en les decisions que afectin l'escolarització i els processos educatius.

3. La Direcció General de Planificació i Centres ha de promoure l'escolarització dels alumnes amb necessitats específiques de suport educatiu a l'etapa d'educació infantil i l'ha de garantir al segon cicle.

4. L'admissió als diferents ensenyaments dels alumnes amb necessitats específiques de suport educatiu s'ha de regir pels principis de normalització, inclusió i igualtat d'oportunitats.

La Direcció General de Planificació i Centres ha de reservar un nombre determinat de places per a alumnes amb necessitats específiques de suport educatiu, que s'ha de concretar en la normativa per la qual es regula el procés d'admissió i matriculació dels alumnes als diferents nivells als centres sostinguts amb fons públics.

5. L'escolarització d'aquests alumnes s'ha de fer als centres ordinaris, a excepció del que disposa l'article 23, referent a alumnes amb necessitats educatives especials. Els alumnes amb necessitats específiques de suport educatiu han de ser atesos, amb caràcter general, en el seu grup de referència, juntament amb la resta d'alumnes, d'acord amb les mesures organitzatives i curriculars i els recursos previstos en el pla d'atenció a la diversitat.

6. Les normes reguladores de l'admissió ha de preveure mesures equilibradores entre la llibertat d'elecció de centre i l'assistència a un centre determinat, si és el més adequat per a l'alumne per les seves necessitats educatives especials, per la seva incorporació tardana al sistema educatiu o per motius de salut.

En el cas d'alumnes que requereixin equipaments o recursos excepcionals, la Direcció General de Planificació i Centres pot determinar l'escolarització en un centre on es puguin atendre les seves necessitats.

7. Tots els centres sostinguts amb fons públics tenen l'obligació d'admetre alumnes amb necessitats específiques de suport educatiu.

Els centres especialitzats o d'atenció preferent per atendre alumnes amb discapacitats motrius o amb discapacitats sensorials auditives han de donar prioritat als alumnes amb aquestes característiques en el procés d'admissió.

8. En el cas d'alumnes amb necessitats educatives especials, els serveis d'orientació educativa n'han de revisar l'avaluació psicopedagògica com a mínim al final de cada etapa.

9. La Direcció General de Planificació i Centres ha de planificar l'oferta suficient de places en els programes d'atenció a la diversitat a l'etapa d'educació secundària obligatòria adreçats a la capacitació professional inicial.

10. La Direcció General de Planificació i Centres ha de facilitar l'escolarització dels alumnes amb necessitats específiques de suport educatiu als nivells no obligatoris.

11. La Direcció General de Formació Professional i Aprenentatge Permanent en col·laboració amb la Direcció General d'Innovació i Formació del Professorat ha de planificar i adaptar l'oferta de cicles formatius i l'organització dels diferents mòduls de manera que pugui ser accessible a tots els alumnes amb necessitats específiques de suport educatiu que vulguin accedir-hi.

12. Al batxillerat, els centres educatius han d'oferir les condicions d'accessibilitat al currículum que calguin perquè els alumnes amb necessitats específiques de suport educatiu puguin assolir els objectius establerts en aquesta etapa.

13. D'acord amb l'article 7 de la Llei 4/2006, de 30 de març, d'educació i formació permanents de persones adultes de les Illes Balears, les administracions públiques han de donar prioritat a la promoció, la integració i la inserció laboral i social de les persones amb necessitats educatives especials i també dels col·lectius en situació de desigualtat, discriminació, exclusió o marginació social i laboral.

14. Els centres que imparteixen educació i formació per a persones adultes han de garantir que els alumnes, en el cas de presentar necessitats específiques de suport educatiu, puguin accedir a itineraris que responguin a les seves necessitats.

Article 23. Escolarització d'alumnes amb necessitats educatives especials

1. Els alumnes amb necessitats educatives especials que sol·liciten plaça escolar han de tenir actualitzat el dictamen d'escolarització emès pels serveis d'orientació educativa, en el qual s'ha de determinar, entre altres aspectes, la modalitat d'escolarització.

2. S'ha de procurar que la proposta de modalitat d'escolarització per als alumnes amb necessitats educatives especials sigui la de tipus menys restrictiu. En tots els casos, ha de tenir un caràcter revisable i reversible.

3. L'escolarització a l'etapa d'educació infantil s'ha de dur a terme a centres ordinaris i, només en casos molt excepcionals, els alumnes amb necessitats educatives especials que cursen el segon cicle poden acollir-se a altres modalitats d'escolarització.

4. La Conselleria d'Educació i Cultura ha d'afavorir l'escolarització dels alumnes amb necessitats educatives especials a l'ensenyament postobligatori i als ensenyaments de règim especial.

5. Amb la finalitat de facilitar la integració social i laboral de l'alumne amb necessitats educatives especials que no ha aconseguit el títol de graduat en educació secundària obligatòria, la Conselleria d'Educació i Cultura, en col·laboració amb altres administracions i organitzacions privades sense ànim de guany, ha de promoure ofertes formatives adaptades.

6. Amb caràcter excepcional, els alumnes amb necessitats educatives especials, quan l'avaluació psicopedagògica i el dictamen d'escolarització determinen que les seves necessitats no poden ser ateses en el marc de les mesures d'atenció a la diversitat als centres ordinaris, es poden escolaritzar en un centre ordinari amb una unitat educativa específica, en un centre d'educació especial o compartir l'escolarització entre un centre d'educació especial i un centre ordinari.

7. Els alumnes que cursen l'etapa de transició a la vida adulta (TAVA) en un centre d'educació especial o una unitat educativa específica a centres ordinaris poden perllongar l'escolaritat fins als vint-i-un anys.

8. Es pot determinar l'escolarització combinada entre un centre d'educació especial i un centre ordinari. L'escolarització combinada es caracteritza pel desenvolupament compartit del procés d'ensenyament-aprenentatge de l'alumne amb necessitats educatives especials entre els professionals dels dos centres educatius.

9. La decisió d'optar per la modalitat d'escolarització combinada s'ha de determinar segons el benefici que se'n derivi per al desenvolupament de les diferents habilitats adaptatives i per a la millora de la qualitat de vida de l'alumne. Els serveis d'orientació educativa han de proposar aquesta modalitat quan considerin que és la mesura més convenient segons l'avaluació psicopedagògica i el dictamen d'escolarització, en el qual s'ha de concretar el centre de referència on l'alumne estarà matriculat i el centre amb el qual compartirà l'escolarització.

10. L'escolarització combinada requereix una coordinació acurada entre els centres, per garantir que es fa un desenvolupament curricular i una avaluació de l'alumne adequats. A efectes administratius, l'alumne ha d'estar matriculat prioritàriament al centre ordinari, llevat que les seves necessitats educatives i el dictamen d'escolarització indiquin el contrari. En qualsevol cas, l'avaluació que correspon al centre on està matriculat s'ha d'ampliar i completar amb l'avaluació de l'altre.

Article 24. Escolarització d'alumnes d'incorporació tardana

1. L'escolarització dels alumnes que s'incorporen tardanament al sistema educatiu s'ha de fer atenent les circumstàncies, els coneixements, l'edat i l'historial acadèmic d'aquests.

2. D'acord amb l'article 16.5 del Decret 72/2008, de 27 de juny, pel qual s'estableix el currículum de l'educació primària a les Illes Balears, els alumnes de segon i tercer cicle que presentin un desfasament en el nivell de competència curricular de més d'un cicle poden ser escolaritzats en un curs inferior al que els correspondria per edat, sempre que aquesta mesura els permeti completar l'etapa en els límits d'edat establerts amb caràcter general.

3. D'acord amb l'article 17.6 del Decret 73/2008, de 27 de juny, pel qual s'estableix el currículum de l'educació secundària obligatòria a les Illes Balears, els alumnes d'incorporació tardana que presentin un desfasament en el nivell de competència curricular de dos o més anys poden ser escolaritzats un o dos cursos per davall el que els correspondria per edat, sempre que aquesta mesura els permeti completar l'etapa en els límits d'edat establerts amb caràcter general.

4. La decisió respecte del curs en què s'han d'escolaritzar aquests alumnes correspon al Servei d'Escolarització, Informació, Títols i Convalidacions amb la intervenció prèvia del Servei Educatiu de Mediació l'aplicació del protocol d'intervenció acordat amb altres administracions implicades.

CAPÍTOL VI

CENTRES D'EDUCACIÓ ESPECIAL

Article 25. Els centres d'educació especial

1. Segons l'article 111.4 de la Llei orgànica 2/2006, de 3 de maig, d'educació, els centres d'educació especial ofereixen ensenyaments als alumnes amb necessitats educatives especials que no poden ser atesos en el marc de les mesures d'atenció a la diversitat als centres ordinaris.

2. Els centres d'educació especial constitueixen un entorn educatiu molt especialitzat que, a través d'un ensenyament de qualitat, possibilita el desenvolupament integral de les capacitats de cada un dels alumnes per arribar al màxim d'autonomia social, personal i laboral.

3. L'escolarització als centres d'educació especial requereix la proposta del servei d'orientació educativa en el dictamen d'escolarització, segons s'estableix en l'article 20 d'aquest Decret, quan l'alumne presenta necessitats educatives especials de caràcter greu i permanent associades a discapacitat, que requereixen suports generalitzats, recursos humans i materials específics, i adaptacions curriculars significatives en la pràctica totalitat del currículum, i quan les expectatives d'adaptació i integració social a l'entorn ordinari siguin mínimes.

4. L'escolarització en un centre d'educació especial al segon cicle de l'etapa d'educació infantil només s'ha de proposar en situacions excepcionals, amb un informe psicopedagògic previ i un dictamen d'escolarització.

5. Els centres d'educació especial (CEE) s'han de constituir progressivament en centres d'assessorament, de serveis i de recursos especialitzats, que s'han de posar a disposició dels centres ordinaris per col·laborar en la progressiva normalització i inclusió dels alumnes en entorns educatius menys restrictius.

6. Els CEE poden complementar els centres ordinaris en els serveis més específics de suport directe a l'alumne amb necessitats educatives especials de caràcter greu escolaritzat en un centre ordinari.

7. Els CEE privats concertats, per avançar en l'itinerari cap a la inclusió educativa, poden obrir aules substitutòries de centre específic (ASCE) a centres ordinaris, la concertació de les quals serà distinta a la resta d'unitats del centre i que han d'incloure els serveis específics complementaris que es considerin necessaris segons l'avaluació psicopedagògica i el dictamen d'escolarització.

8. Els CEE privats concertats i públics poden concertar o oferir, respectivament, serveis de suport i d'assessorament als professors de centres ordinaris que tinguin escolaritzats alumnes amb necessitats educatives especials de caràcter greu associades a discapacitat, quan per l'especificitat o el caràcter greu sigui necessari complementar l'equip de suport del centre.

9. La Conselleria d'Educació i Cultura vetllarà perquè els alumnes dels CEE puguin accedir als serveis de transport i menjador amb garanties d'accessibilitat i en igualtat d'oportunitats.

Article 26. Organització de l'ensenyament als CEE

1. El projecte educatiu dels centres d'educació especial ha de recollir el currículum que s'ha de desenvolupar. Aquest currículum ha de ser el referent per dur a terme les adaptacions curriculars que cada alumne necessiti i que s'han de reflectir en el pla personalitzat corresponent.

2. La proposta curricular es pot estructurar seguint els àmbits de desenvolupament. En els darrers cursos de l'escolarització s'ha de fer esment especial al desenvolupament de les competències vinculades a la integració social i laboral.

3. La intervenció educativa s'ha de caracteritzar per la capacitat d'oferir respostes molt diferenciades i adaptades per als alumnes que estan matriculats al centre o en una ASCE, i per oferir assessorament i recursos als centres ordinaris.

4. Aquests centres han d'escolaritzar alumnes en edat d'escolaritat obligatòria i, excepcionalment, alumnes amb l'edat corresponent al segon cicle d'educació infantil, amb les mateixes condicions de permanència que estableix la legislació general i amb les pròrrogues previstes a l'ensenyament per a alumnes amb necessitats educatives especials.

5. Aquests centres també poden impartir programes de transició a la vida adulta (TAVA) i els programes de qualificació professional adequats per als alumnes que han finalitzat l'escolaritat obligatòria.

6. La Direcció General d'Innovació i Formació del Professorat ha de facilitar que els CEE estiguin en contacte amb la resta de serveis educatius per tal que es vagin perfilant com a centres de recursos oberts a l'entorn, molt especialitzats i flexibles en la recerca de respostes innovadores a les necessitats educatives especials.

CAPÍTOL VII LES UNITATS EDUCATIVES ESPECÍFIQUES A CENTRES ORDINARIS

Article 27. Les unitats educatives específiques a centres ordinaris

1. A més dels centres d'educació especial, es poden crear unitats educatives específiques a centres ordinaris per a alumnes que presenten necessitats educatives especials de caràcter greu i permanent que no puguin ser ateses dins el marc ordinari d'atenció a la diversitat.

2. Les unitats educatives específiques ubicades a centres ordinaris formen part de l'oferta educativa del centre. Correspon a la Direcció General de Planificació i Centres preveure els espais adequats per ubicar-les quan es planifica la construcció dels nous

centres escolars, com també autoritzar-ne la creació als centres ordinaris ja existents sostinguts amb fons públics.

3. La creació d'aquestes unitats a centres públics ha de ser aprovada pel director general de Planificació i Centres a proposta del director general d'Innovació i Formació del Professorat.

4. La creació d'aquestes unitats a centres privats concertats ha de ser autoritzada pel director general de Planificació i Centres, amb la sol·licitud prèvia del centre interessat i amb un informe del director general d'Innovació i Formació del Professorat. Aquest informe ha de tenir en consideració el compliment de tots els requisits establerts en aquest Decret, les necessitats de la zona escolar, la idoneïtat dels alumnes beneficiaris i l'enfocament inclusiu en el projecte educatiu i en el pla d'atenció a la diversitat del centre.

Article 28. Destinataris

1. Les unitats educatives específiques ubicades a centres ordinaris constitueixen una modalitat d'escolarització adequada per als alumnes que presenten necessitats educatives especials associades a discapacitat psíquica moderada amb trastorn de personalitat o sense, a trastorns greus del desenvolupament, a discapacitat motriu severa o a pluridiscapacitats, que han de menester suports molt individualitzats i específics, així com adaptacions curriculars significatives en pràcticament totes les àrees curriculars, i estratègies educatives molt diferenciades de la resta d'alumnes.

2. La ràtio establerta per a una unitat educativa específica ubicada en un centre ordinari és de set alumnes, i pot ser inferior si hi predominen els alumnes amb discapacitat motriu greu, amb autisme o amb trastorn de la personalitat.

3. L'adscripció dels alumnes a les unitats educatives específiques ubicades a centres ordinaris requereix la proposta del servei d'orientació educativa en el dictamen d'escolarització basada en la justificació reflectida en l'informe psicopedagògic, d'acord amb l'article 20 d'aquest Decret.

4. L'adscripció a una unitat educativa específica concreta depèn de les places disponibles i s'ha de fer procurant respectar l'equilibri entre les necessitats detectades i la distribució territorial a les zones escolars.

5. Els alumnes d'una unitat educativa específica tenen els mateixos drets que la resta d'alumnes a l'ús de les instal·lacions del centre i a accedir als serveis bàsics, així com a participar de totes les activitats que, dins l'horari escolar, afavoreixin el seu desenvolupament personal i social.

6. Els alumnes de la unitat educativa específica han d'estar a l'aula ordinària per participar en activitats concretes programades, o de manera general en determinades àrees, quan pugui participar del currículum ordinari amb les ajudes pertinents, segons es reculli a la seva adaptació curricular.

Article 29. Instal·lacions, condicions físiques i accessibilitat

Els centres docents ordinaris on s'ubiquin les unitats educatives específiques han d'estar lliures de barreres arquitectòniques. Hi ha d'haver una aula amb una superfície mínima de 35 m², que ha de disposar d'una presa d'aigua i d'un bany propi adaptat, o bé d'accés fàcil i ràpid a un bany extern adaptat. Han de ser accessibles per a persones amb qualsevol tipus de discapacitat.

Article 30. Perfil dels professionals

1. Les unitats educatives específiques ubicades a centres ordinaris han de tenir com a dotació bàsica un mestre d'educació especial o amb l'especialitat de pedagogia terapèutica amb funcions de tutor i un auxiliar tècnic educatiu (ATE).

2. Si l'informe psicopedagògic en què s'indiquen les necessitats educatives dels alumnes matriculats ho preveu, s'ha de disposar de l'atenció d'un professional especialitzat en audició i llenguatge o especialitzat en fisioteràpia i, si cal, d'ambdós especialistes.

3. Els centres que disposen d'una unitat educativa específica són d'atenció preferent per als serveis d'orientació educativa. L'orientador educatiu ha d'acudir al centre un dia per setmana per col·laborar segons les seves funcions en el suport que una unitat educativa específica requereix, sense detriment de l'atenció ordinària que el centre hagi de menester.

4. En la unitat educativa específica poden participar-hi altres professors del centre quan estigui indicat segons el currículum que s'ha de desenvolupar.

Article 31. Currículum i avaluació

1. L'adaptació curricular de la unitat educativa específica s'ha d'incloure en la concreció curricular del centre i ha de compartir els objectius d'atenció a la diversitat prevists en el projecte educatiu de centre. Els referents són els objectius i, si és el cas, les competències bàsiques establertes en els currículums de l'etapa d'educació infantil, de l'etapa d'educació primària i de l'etapa d'educació secundària obligatòria.

2. Els apartats 2 i 4 de l'article 26 d'aquest Decret també regeixen per a les unitats educatives específiques ubicades als centres ordinaris.

3. L'avaluació dels alumnes és responsabilitat del tutor, que ha de donar la informació corresponent a la família i ha d'ajustar al màxim possible els terminis, la forma i la regularitat prevista de manera ordinària al centre.

CAPÍTOL VIII

AVALUACIÓ DE L'APRENTATGE DELS ALUMNES AMB NECESSITATS ESPECÍFIQUES DE SUPORT EDUCATIU, PROMOCIÓ I TITULACIÓ

Article 32. Principis generals

1. L'avaluació de l'aprenentatge dels alumnes amb necessitats específiques de suport educatiu s'ha de regir per la mateixa normativa que la resta d'alumnes de les diferents etapes. És competència del seu equip docent, assessorat pel servei d'orientació educativa.

2. Els referents per a l'avaluació dels alumnes amb necessitats específiques de suport educatiu han de ser els criteris d'avaluació establerts per a cada cicle, curs o etapa i, si és el cas, els establerts en les adaptacions curriculars d'aquests alumnes o en els programes específics.

3. Els resultats de l'avaluació de les àrees, les matèries o els mòduls que hagin estat objecte d'adaptacions curriculars significatives s'han d'expressar en els termes establerts en les ordres que regulen l'avaluació a les diferents etapes.

4. La comunicació dels resultats de l'avaluació ha d'incloure la informació addicional referida als aspectes més específics que han format part del procés d'ensenyament i aprenentatge, de l'organització dels suports o de l'aplicació de mesures específiques de suport.

Article 33. Promoció i permanència

1. La decisió de promoure al curs següent els alumnes amb necessitats específiques de suport educatiu ha d'atenir-se al que estableix la normativa vigent.

2. En casos excepcionals, la Direcció General d'Administració, Ordenació i Inspecció Educativa pot autoritzar la permanència durant un any més al primer cicle d'educació infantil als alumnes amb NEE, sempre que això els permeti accedir al segon cicle en millors condicions i amb més maduresa. En aquest cas, l'alumne es pot matricular el curs següent al primer nivell del segon cicle.

3. En els termes establerts en l'article 13.5 del Decret 71/2008, de 27 de juny, pel qual s'estableix el currículum de l'educació infantil a les Illes Balears, els alumnes amb necessitats educatives especials poden romandre un any més dels autoritzats al segon cicle de l'etapa d'educació infantil, sempre que no hagin perllongat el primer cicle i si es considera que tenen la possibilitat d'assolir els objectius i les capacitats de l'etapa.

4. *Derogat*¹⁴

5. *Derogat*¹⁵

Article 34. Titulació

L'equip docent pot proposar, per obtenir el títol de graduat en educació secundària obligatòria, els alumnes que cursin aquesta etapa amb adaptacions curriculars significatives, en les mateixes condicions que la resta d'alumnes, sempre que hagin assolit les competències bàsiques i els objectius de l'etapa.

CAPÍTOL IX ORIENTACIÓ EDUCATIVA SERVEIS D'ORIENTACIÓ EDUCATIVA

Article 35. L'orientació educativa i professional

1. L'orientació dels alumnes forma part de l'acció educativa en conjunt i és funció de tots els professors. Té com a destinataris tant els alumnes com els seus progenitors o tutors legals.

2. L'orientació és un procés d'ajuda al desenvolupament personal. Es proporciona mitjançant intervencions en diferents aspectes, però amb un caràcter unitari. Es duu a terme des de programes d'intervenció que es potencien mitjançant l'assessorament especialitzat dels serveis d'orientació.

3. El professors, l'equip directiu i els òrgans de coordinació de tots els centres disposen de la col·laboració i l'assessorament dels serveis d'orientació educativa per dur endavant les tasques d'orientació i per dissenyar i desenvolupar plans i programes per a l'atenció a la diversitat dels alumnes.

¹⁴ Aquest apartat ha estat derogat pel Decret 32/2014, de 18 de juliol, esmentat en la nota 1.

¹⁵ Aquest apartat ha estat derogat pel Decret 34/2015, de 15 de maig, esmentat en la nota 1.

4. Els centres integrats de formació professional han de disposar de la intervenció dels serveis especialitzats en orientació, mitjançant la configuració d'un departament d'informació i orientació professional.

5. La Conselleria d'Educació i Cultura pot establir acords amb altres administracions, entitats i associacions per identificar determinades necessitats específiques de suport educatiu i per col·laborar en la intervenció educativa quan aquesta requereixi coneixements especialitzats.

Article 36. Principis bàsics

1. L'orientació ha de promoure:

- a) El desenvolupament personal i integral dels alumnes.
- b) El desenvolupament social, en el context escolar, social i familiar.
- c) La prevenció, entesa com a anticipació a l'aparició de dificultats en el procés educatiu.
- d) La detecció i l'atenció de les necessitats específiques de suport educatiu dels alumnes tan aviat com sigui possible, tal com es preveu en els articles 3.7 i 20.1 d'aquest Decret.

2. L'orientació s'ha de proporcionar tant amb una perspectiva unitària que permeti mantenir la coherència de les actuacions que es duguin a terme com amb una organització adequada a les peculiaritats de les diferents etapes educatives.

Article 37. Àmbits d'actuació

1. Els àmbits d'actuació de l'orientació educativa i professional són:

- a) El suport als processos d'ensenyament i aprenentatge.
- b) L'acció tutorial.
- c) L'orientació acadèmica i professional.

2. A les etapes d'educació infantil i primària, l'orientació ha de posar l'èmfasi en el suport als processos d'ensenyament i aprenentatge, especialment en la prevenció de dificultats i en la posada en pràctica de mesures d'ajuda, així com en l'acció tutorial.

3. A l'educació secundària, tant obligatòria com postobligatòria, s'ha de prestar una atenció especial a la tutoria personal dels alumnes i a l'orientació educativa, acadèmica i professional d'aquests. S'ha de posar un esment especial en l'assessorament als equips educatius quant a l'avaluació dels alumnes amb adaptacions curriculars significatives, sobretot en la presa de decisions respecte de la promoció i l'orientació cap a possibles itineraris formatius.

4. El mestre o professor tutor ha de coordinar els processos d'orientació educativa individuals i col·lectius dels alumnes, i la intervenció de l'equip docent, amb la col·laboració dels serveis d'orientació, en compliment del que disposen els punts 2 i 3 de l'article 20.

Article 38. Serveis d'orientació educativa

1. S'entén per serveis d'orientació educativa els professionals que actualment exerceixen aquesta tasca a centres on s'imparteixen qualssevol de les etapes educatives o dins el Programa d'Intervenció Pedagògica i d'Orientació Educativa, així com els equips d'atenció primerenca, els equips d'orientació educativa i psicopedagògica i altres serveis educatius que es puguin crear amb aquestes funcions.

2. La Direcció General d'Innovació i Formació del Professorat ha d'establir els serveis d'orientació educativa com a suport als professors per millorar els processos d'ensenyament i aprenentatge, i per eliminar les barreres a l'aprenentatge i a la participació. La feina dels serveis d'orientació s'ha d'adreçar tant als òrgans de govern com als òrgans de coordinació docent, mestres i professors, i alumnes i famílies.

3. La Direcció General d'Innovació i Formació del Professorat ha de regular l'estructura, l'organització i el funcionament dels serveis d'orientació educativa, d'acord amb els principis bàsics de l'article 36.

4. Els serveis d'orientació educativa depenen, tant en els aspectes administratius com en els tècnics, de la Direcció General d'Innovació i Formació del Professorat. Aquests serveis han de desenvolupar la seva tasca als ensenyaments d'educació infantil, d'educació primària, d'educació secundària, de règim especial i de persones adultes, d'acord amb els objectius generals de l'etapa o de l'ensenyament reglat en què actuïn i, si és el cas, de les competències bàsiques.

5. La Direcció General d'Innovació i Formació del Professorat ha d'establir les instruccions de funcionament dels serveis d'orientació educativa, així com els procediments de coordinació entre els diferents professionals i la temàtica prioritària a tractar, a fi de mantenir una línia d'orientació comuna i de potenciar el treball en equip.

6. La Direcció General d'Innovació i Formació del Professorat ha d'organitzar els serveis d'orientació educativa en sectors d'intervenció i, si cal, en zones dins cada sector.

7. Els serveis d'orientació educativa s'han de constituir i perfilar d'acord amb les característiques de cada centre. A l'educació infantil i a l'educació primària s'han d'organitzar com a equips d'orientació educativa (EOE). A la resta d'ensenyaments, els professionals de l'orientació educativa s'han d'organitzar com a departament d'orientació.

8. Els serveis d'orientació educativa han d'estar constituïts per professors del cos d'ensenyament secundari de l'especialitat d'orientació educativa. També han d'incorporar altres professionals que desenvolupin tasques d'atenció a la diversitat específiques i complementàries als centres o en el sector.

9. Específicament, els equips d'orientació educativa han d'estar constituïts, com a mínim, per professors de l'especialitat d'orientació educativa i professors tècnics de serveis a la comunitat amb el perfil adequat per desenvolupar les funcions de treball social. Els professionals destinats a centres d'educació infantil i primària depenen administrativament del centre i, tècnicament, de l'equip d'orientació educativa del sector al qual pertanyen.

10. La Direcció General d'Innovació i Formació del Professorat ha de possibilitar, dins cada sector, el treball en equip dels orientadors dels departaments d'orientació corresponents als instituts de secundària, amb la finalitat de millorar el desenvolupament de les seves tasques professionals.

11. La Direcció General d'Innovació i Formació del Professorat ha de possibilitar, dins els serveis d'orientació educativa, l'especialització en la identificació de determinades necessitats específiques de suport educatiu i en l'assessorament sobre la resposta educativa més adequada. Quan sigui necessari, ha de requerir la

col·laboració i la coordinació d'altres administracions per constituir equips interdisciplinaris.

12. La Conselleria d'Educació i Cultura, juntament amb les administracions amb competències sanitàries, socials i altres que puguin ser necessàries, poden crear serveis d'atenció integral per als alumnes amb necessitats específiques de suport educatiu que necessitin la intervenció especialitzada de professionals, tant docents com no docents. Aquests serveis han d'intervenir en el context escolar ordinari i han d'establir la coordinació necessària amb el centre educatiu on està matriculat l'alumne.

13. Aquests serveis d'atenció integral s'entenen com una mesura de suport específica i molt especialitzada, que inclou tot l'entorn de l'alumne. Han d'estar formats per equips interdisciplinaris i tenen la funció d'assessorar i intervenir amb relació a l'alumne, els professors i les famílies, a fi d'establir la pauta per millorar l'atenció en tots els aspectes.

Article 39. Funcions dels serveis d'orientació educativa

Són funcions dels serveis d'orientació educativa:

1. Assessorar i col·laborar en l'organització i el funcionament dels centres per formular i posar en pràctica una resposta educativa ajustada a la diversitat, a fi d'avançar cap a una atenció educativa de més qualitat.
2. Col·laborar en els processos d'elaboració, desenvolupament, avaluació i revisió del projecte educatiu.
3. Assessorar els equips directius en les tasques i decisions relatives a l'organització i el funcionament del centre pel que fa a l'atenció a la diversitat.
4. Orientar a l'hora d'establir mesures d'atenció a la diversitat, de promoure pràctiques d'educació inclusiva i de millorar la convivència, la innovació educativa, l'acció tutorial i l'orientació acadèmica i professional.
5. Participar en el seguiment de l'evolució dels alumnes i en l'actualització de la informació, que s'ha de dur a terme com a mínim al final de cada cicle.
6. Proporcionar, als centres, als mestres i als professors, indicadors i programes per prevenir i detectar dificultats i problemes de desenvolupament personal, social i d'aprenentatge, com també les necessitats específiques de suport educatiu.
7. Col·laborar amb el centre per oferir als alumnes l'orientació acadèmica i professional necessària, posant esment especial en la informació sobre itineraris formatius, l'accés a les diferents opcions i la consecució de l'acreditació oficial de la qualificació professional.
8. Coordinar i participar en el procés d'avaluació psicopedagògica dels alumnes per identificar necessitats específiques de suport educatiu.
9. Elaborar l'informe psicopedagògic i, si escau, el dictamen d'escolarització segons estableix l'article 20 d'aquest Decret. També ha d'elaborar els informes individuals que impliquin dificultat especial i procurar sempre que no es produeixin retards excessius respecte de l'inici del procés d'avaluació.
10. Elaborar, adaptar i afavorir l'intercanvi de materials i instruments que siguin d'utilitat a la comunitat educativa per a l'atenció a la diversitat dels alumnes i per a l'acció tutorial.

11. Assessorar i col·laborar en la coordinació entre el centre educatiu i la família en l'educació dels infants i els joves.
12. Coordinar-se entre si, promoure la coordinació entre els centres per analitzar els problemes comuns i dissenyar plans d'actuació, així com facilitar el traspàs dels alumnes entre etapes, especialment en els canvis de centre.
13. Conèixer i actualitzar la informació sobre els recursos del sector relacionats amb la tasca d'orientació educativa.
14. Col·laborar i coordinar-se amb serveis, entitats i institucions de caire educatiu, social i sanitari, tant de l'àmbit local, comarcal i illenc, com de l'autonòmic, que estiguin implicats en l'atenció i l'educació dels menors.
15. Col·laborar en la coordinació entre centres d'educació infantil i d'educació primària, d'una banda, i de centres d'educació primària i d'educació secundària, de l'altra.
16. Coordinar-se i col·laborar amb els centres de professors (CEP) i altres institucions per a l'assessorament i/o la realització d'activitats formatives adreçades als professors i a les famílies dels alumnes.
17. Els serveis d'orientació educativa han de desenvolupar les seves funcions amb la màxima presència, implicació i integració als centres educatius, però mantenint el grau d'independència necessària per dur a terme les seves tasques.
18. Els professionals dels serveis d'orientació han de treballar conjuntament com a integrants de l'equip de sector, a fi d'afavorir l'optimització dels recursos humans i materials, així com l'aprofitament de les accions formatives. A més, han de treballar en xarxa amb les diferents entitats i institucions que incideixen en els alumnes des de diferents àmbits.

CAPÍTOL X RECURSOS ESPECÍFICS

Article 40. Recursos humans

1. Correspon a la Direcció General de Planificació i Centres juntament amb la Direcció General d'Innovació i Formació del Professorat planificar la dotació dels centres sostinguts amb fons públics dels recursos humans necessaris perquè tots els alumnes accedeixin al currículum i desenvolupin les seves capacitats atenent les seves circumstàncies personals.

2. El conseller d'Educació i Cultura pot arbitrar mesures de caràcter extraordinari i dotar de més recursos determinats centres sostinguts amb fons públics per raó de l'existència de projectes innovadors emmarcats en el pla d'atenció a la diversitat.

3. La Conselleria d'Educació i Cultura ha de promoure la signatura d'acords, protocols o convenis amb altres administracions o entitats per dotar els centres educatius d'altres especialistes, quan per les característiques dels centres i de la població escolar d'aquests siguin necessaris recursos complementaris o ajudes pròpies de personal no docent.

4. La Conselleria d'Educació i Cultura pot col·laborar amb altres administracions o entitats públiques o privades sense ànim de lucre per complementar la intervenció de l'equip docent en situacions de dificultat especial, a fi de donar una resposta educativa més ajustada i adaptada a les necessitats específiques de determinats alumnes. Així

mateix, ha de promoure la coordinació dels agents implicats en els centres educatius per assegurar una acció conjunta.

5. La Direcció General d'Innovació i Formació del Professorat ha d'establir les directrius d'intervenció adients per fomentar models de suport inclusius que afavoreixin una atenció educativa de qualitat per a tots els alumnes.

Article 41. Recursos materials

1. Correspon a la Conselleria d'Educació i Cultura dotar els centres sostinguts amb fons públics dels recursos materials necessaris perquè tots els alumnes accedeixin al currículum i desenvolupin les seves capacitats atenent les seves circumstàncies personals.

2. La Conselleria d'Educació i Cultura ha de promoure:

- a) Actuacions per adequar les condicions físiques i tecnològiques dels centres educatius, inclosos el transport escolar, l'equipament didàctic i el material específic, per garantir una atenció inclusiva i accessible a tots els alumnes.
- b) L'ús de les tecnologies de la informació i de la comunicació, així com de les tecnologies de suport i els ajuts tècnics per accedir al currículum, a fi de facilitar l'autonomia personal i la comunicació dels alumnes amb necessitats específiques de suport educatiu.
- c) La signatura d'acords, protocols o convenis amb altres administracions o entitats sense ànim de lucre per dotar els centres dels recursos materials i tècnics adequats i garantir-ne el manteniment.

DISPOSICIONS TRANSITÒRIES

Disposició transitòria primera

Les Unitats Educatives Específiques a centres ordinaris substitueixen les Unitats Educatives amb Currículum propi. I les aules substitutòries de centre específic (ASCE) que estan en funcionament sense dependència de cap centre d'educació especial prenen també aquest nom.

Disposició transitòria segona

Les unitats educatives amb currículum propi que estan autoritzades i en funcionament des d'abans de l'entrada en vigor d'aquest Decret i que no compleixin els requisits que s'hi preveuen pel que fa a les condicions físiques, instal·lacions i accessibilitat poden continuar en funcionament i, si escau, obtenir concert educatiu, mentre se'n duu a terme l'adequació, durant un període que no ha de ser superior a 5 anys.

DISPOSICIÓ DEROGATÒRIA

Disposició derogatòria única

Queden derogades totes les disposicions de rang igual o inferior en allò que s'oposin al que disposa aquest Decret, i expressament l'article 60 del Decret 119/2002, de 27 de setembre, pel qual s'aprova el Reglament orgànic de les escoles públiques d'educació infantil, dels col·legis públics d'educació primària i dels col·legis públics d'educació infantil i primària, i l'article 69 del Decret 120/2002, de 27 de setembre, pel qual s'aprova el Reglament orgànic dels instituts d'educació secundària.

DISPOSICIONS FINALS

Disposició final primera. Desplegament

S'autoritza el conseller d'Educació i Cultura a dictar les disposicions que siguin necessàries per aplicar i desplegar el que disposa aquest Decret.

Disposició final segona. Entrada en vigor

Aquest Decret entra en vigor l'endemà d'haver-se publicat en el *Butlletí Oficial de les Illes Balears*.